

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ „ΤΕΧΝΗΣ„

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς «Τέχνης».

ΑΠΟ ΤΑ „ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ“

Εἶνε κογχύλι, εἶν' ἄρρωστο κογχύλι
σὲ πέλαγο ἢ θλιμμένη μου ψυχὴ·
οἱ πόνοι τῆς εἶνε χιλιάδες χίλιοι,
μὰ εἶν' ἡ ἀρρώστια τῆς μιὰ μοναχὴ.

Ἀγάπ' εἶν' ἡ ἀρρώστια τῆς. Οἱ χρόνοι
κυλοῦν καὶ τρέχουν κι' ὁ καιρὸς περνᾷ,
κι' ἡ ἀρρώστια τῆς βαραίνει, ὅσο παληώνει
κι' ἡ ἀρρώστια βαραίνει, ὅσο γερνᾷ.

Ἄ! τὸ φτωχὸ κογχύλι ἔχει τὴ χάρι
νὰν' ἀκριβὴ ἡ ἀρρώστια του, ἀκριβή·
Ἀρρώστια του εἶνε τὸ μαργαριτάρι
ποῦ πάντ' ἀχνοφωτᾶει ὅπου διαβῇ.

Κογχύλι κι' ἡ ψυχὴ μου ἀρρωπημένη,
ἀρρώστια τῆς ἡ ἀγάπη· δὲν ζητεῖ,
δὲν θέλει γιατροειά κι' οὔτε προσμένει·
Μαργαριτάρ' ἡ ἀρρώστια τῆς αὐτὴ.

ΙΩ. ΠΟΛΕΜΗΣ

